

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 1008

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 decembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 559 din 26 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)—(7) din Codul de procedură civilă.....	2–3
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
913. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Metodologiei cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 64/2011	4–7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
516. — Decizie privind numirea domnului Stamule Tănase în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.124. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu” și „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu, ce constituie ajutor de stat/de minimis”	8–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 55 din 11 noiembrie 2019 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 559**

din 26 septembrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)—(7)
din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)—(7) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea S&B — S.R.L. din Cluj-Napoca, în Dosarul nr. 1.849/1/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 737D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.849/1/2017/a2, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 493 alin. (5)—(7) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Societatea S&B — S.R.L. din Cluj-Napoca, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de revizuire formulată împotriva Deciziei nr. 325 din 23 februarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 10.260/117/2013.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că, potrivit art. 493 alin. (5) din textul de lege criticat, în cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă sau că recursul este vădit nefondat, Înalta Curte de Casație și Justiție respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac și care se comunică părților. Se arată că, prin Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015, Curtea Constituțională a statuat că sintagma „sau recursul este vădit nefondat” este neconstituțională. În acest context se susține că, potrivit deciziei Curții Constituționale, numai aspectele pur formale, respectiv îndeplinirea cerințelor de formă, încadrarea în motivele de casare și dezvoltarea acestora fac obiectul controlului în procedura de filtru, astfel încât autoarea excepției de neconstituționalitate apreciază că alte chestiuni litigioase excedează procedurii de filtrare și ar trebui examinate odată cu judecarea fondului recursului, cu citarea părților.

6. În concluzie, se arată că soluționarea excepției inadmisibilității recursului, din perspectiva legalității căii de atac

formulate, nu ar trebui examinată în cadrul procedurii de filtrare a recursului. Se invocă în acest sens cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, prin care s-a constatat neconstituționalitatea sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, prin Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015, Curtea Constituțională a constatat că sintagma „sau că recursul este vădit nefondat” din cuprinsul art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă este neconstituțională, deoarece respingerea recursului pentru motivul că acesta este vădit nefondat obligă instanța supremă la examinarea fondului cauzei, iar aceasta poate avea loc numai în faza judecării pe fond a recursului. În aceste condiții, examinarea fondului recursului se va face cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale specifice accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, incluzând citarea părților și participarea procurorului, când este cazul. Se mai apreciază că dispozițiile art. 493 alin. (6) din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 490 alin. (2) teza finală din același act normativ, dau expresie principiului disponibilității în procesul civil, potrivit căruia părțile își pot exercita drepturile conform propriei aprecieri, având facultatea de a dispune de obiectul procesului, precum și de mijloacele procedurale de apărare, părțile putând fi de acord ca judecata să se facă pe baza actelor depuse la dosar, inclusiv a punctelor formulate de acestea cu privire la raportul întocmit asupra recursului, așadar fără citarea lor. În această situație, legiuitorul a considerat suficientă contradictorialitatea asigurată prin comunicarea actelor de procedură ale părților și a raportului, precum și prin exprimarea acordului părților în acest sens. Se mai apreciază că dispozițiile alin. (7) al art. 493 din Codul de procedură civilă nu cuprind niciun viciu de neconstituționalitate, judecata pe fond a recursului urmând a se face cu respectarea garanțiilor de contradictorialitate și oralitate ce caracterizează dreptul la un proces echitabil, în acest sens statuând și Curtea Constituțională, potrivit jurisprudenței sale în materie.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl reprezintă prevederile art. 493 alin. (5)—(7) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „(5) În cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute la art. 488, anulează sau, după caz, respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată, fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac. Decizia se comunică părților.

(6) Dacă raportul apreciază că recursul este admisibil și toți membrii sunt de acord, iar problema de drept care se pune în recurs nu este controversată sau face obiectul unei jurisprudențe constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul se poate pronunța asupra fondului recursului, fără citarea părților, printr-o decizie definitivă, care se comunică părților. În soluționarea recursului instanța va ține seama de punctele de vedere ale părților formulate potrivit alin. (4).

(7) În cazul în care recursul nu poate fi soluționat potrivit alin. (5) sau (6), completul va pronunța, fără citarea părților, o încheiere de admitere în principiu a recursului și va fixa termenul de judecată pe fond a recursului, cu citarea părților.”

12. De asemenea, Curtea constată că art. 493 a fost abrogat prin art. I pct. 56 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018, astfel că, la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu mai există procedura de filtrare. Prin urmare, norma criticată nu mai este în vigoare și, având în vedere că autoarea excepției va putea formula cerere de revizuire împotriva hotărârii instanței supreme de respingere ca inadmisibil a recursului formulat, nu va mai fi aplicabilă și nu va mai produce efecte juridice în cauză.

13. Cu privire la textele din Constituție pretins a fi încălcate, Curtea reține că autoarea excepției nu indică aceste prevederi ale Legii fundamentale, pretins a fi încălcate prin textul de lege criticat.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia este nemulțumită de soluția legislativă aplicabilă în cauză, arătând că soluționarea excepției inadmisibilității recursului, din perspectiva legalității căii de atac formulate, nu ar trebui examinată în cadrul procedurii de filtrare a recursului, reglementată prin prevederile legale criticate. Așadar, în motivarea excepției este formulată, în esență, o propunere de *lege ferenda*, fără a se indica, în mod concret, în

ce constă pretinsul raport de contradictorialitate între textul de lege criticat și Legea fundamentală.

15. Pe de altă parte, autoarea excepției invocă, în cuprinsul motivării excepției, Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, prin care s-a constatat neconstituționalitatea sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, prin raportare la prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3), precum și art. 126 alin. (3). Curtea reține însă că motivele care au stat la baza soluției de admitere în decizia amintită nu pot fi translatate, în mod automat, în prezenta cauză, fiind vorba de ipoteze normative diferite.

16. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a raportului de contrarietate dintre cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului legal criticat. Indiscutabil, primul element al excepției se circumscrie fie simplei indicări a textului pretins neconstituțional, fie menționării conținutului său normativ, iar cel de-al doilea, indicării textului sau principiului constituțional pretins încălcat. Or, în cauza de față, se reține că, în motivarea excepției, nu au fost indicate dispozițiile sau principiile constituționale pretins încălcate (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Decizia nr. 932 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 22 decembrie 2012, și prin Decizia nr. 116 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 17 mai 2016). Prin urmare, Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în formularea motivelor de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate formulate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă în condițiile în care art. 29 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 47/1992 stabilește că „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți*”.

17. În consecință, excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește exigențele prevăzute de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*sesizările trebuie [...] motivate*”, astfel încât urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)—(7) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea S&B — S.R.L. din Cluj-Napoca, în Dosarul nr. 1.849/1/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Metodologiei cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 64/2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Metodologia cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 64/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 2 martie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 30 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) declarația dată de părinții solicitanți de azil sau beneficiari ai protecției internaționale în România în fața ofițerului de stare civilă, în cazul în care aceștia nu pot prezenta certificatul de căsătorie emis de autoritățile străine în fața cărora a fost oficiată căsătoria, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 18¹.”

2. La articolul 30, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care părinții solicitanți de azil sau beneficiari ai protecției internaționale în România nu dețin pașaportul sau actul de identitate eliberat de statul ai cărui cetățeni sunt, iar în cazul apatrizilor, pașaportul emis în baza Convenției privind statutul apatrizilor din anul 1954, la rubrica mențiuni din actul și certificatul de naștere al copilului se înscrie mențiunea «Identitatea părinților/tatălui/mamei este declarată».

(2²) Dispozițiile alin. (2¹) se aplică după efectuarea în prealabil de către personalul cu atribuții de stare civilă a unor verificări la nivelul centrelor regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil din subordinea Inspectoratului General pentru Imigrări, în vederea confirmării identității declarate a părintelui/părinților.”

3. La articolul 30, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Când declarația nașterii este făcută de un cetățean străin/apatrid necunosător al limbii române ori de o persoană cu handicap auditiv sau surdocecitate, documentele necesare înregistrării actului se solicită prin intermediul unui interpret și traducător autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual ori al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate; ofițerul de stare civilă/personalul cu atribuții de stare civilă încheie un proces-verbal, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 18².”

4. La articolul 42 alineatul (6), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) documentul de călătorie pentru străinii care au obținut protecție subsidiară.”

5. La articolul 42, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul în care beneficiarii protecției internaționale în România nu pot prezenta certificatul de naștere prevăzut la alin. (1) lit. b), aceștia depun o declarație autentică dată pe propria răspundere din care să rezulte datele lor de stare civilă. Declarația menționează în cuprinsul acesteia faptul că este utilizată exclusiv în scopul încheierii/înregistrării căsătoriei. Notarul public identifică declarantul în baza documentelor care fac dovada identității, valabile pentru încheierea căsătoriei pe teritoriul României, prevăzute de prezentul articol.”

6. La articolul 42, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) În situația în care viitorii soți sunt cetățeni străini/apatrizi, ofițerul de stare civilă efectuează verificări după cum urmează:

a) la structurile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări, în cazul cetățenilor străini/apatrizilor care au un drept de ședere temporară sau un drept de ședere pe termen lung pe teritoriul României, în vederea verificării valabilității perioadei lor de ședere pe teritoriul României;

b) la centrele regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil, în cazul solicitanților de azil și beneficiarilor de protecție internațională, în vederea verificării autenticității documentelor emise de Inspectoratul General pentru Imigrări și confirmării datelor de stare civilă declarate.”

7. La articolul 42, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹), cu următorul cuprins:

„(10¹) În situația în care beneficiarul protecției internaționale în România nu prezintă pașaportul, certificatul de naștere sau actul de identitate eliberat de statul ai cărui cetățean este, la rubrica mențiuni din actul și certificatul de căsătorie se înscrie mențiunea «Identitatea soților/soției/soțului este declarată».”

8. La articolul 44 alineatul (1), literele h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) declarația dată pe propria răspundere, autenticată de un notar public, din care să rezulte că viitorul soț, cetățean străin sau apatrid, nu este căsătorit și îndeplinește condițiile de fond cerute de legea sa națională pentru încheierea căsătoriei în România, pentru cetățenii statelor care nu au misiune diplomatică sau oficiu consular acreditat în România, precum și pentru beneficiarii protecției internaționale în România; în cazul apatrizilor, legea națională este legea statului în care își au domiciliul sau, după caz, reședința; declarația menționează în cuprinsul acesteia faptul că este utilizată exclusiv în scopul încheierii/înregistrării căsătoriei. Notarul public identifică declarantul în baza documentelor care fac dovada identității, valabile pentru încheierea căsătoriei pe teritoriul României, prevăzute de art. 42;

i) procesul-verbal, încheiat împreună cu interpretul și traducătorul autorizat sau, după caz, interpretul autorizat al limbajului mimico-gestual ori al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, în cazul încheierii căsătoriei între persoane care nu cunosc limba română sau între persoane cu handicap auditiv sau surdocecitate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 28.”

9. La articolul 167, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul persoanelor care nu cunosc limba română, depunerea cererii de divorț se face în prezența unui interpret și traducător autorizat, iar în cazul persoanelor cu handicap auditiv sau surdocecitate, a unui interpret autorizat al limbajului mimico-gestual ori al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces-verbal, al cărui model este prezentat în anexa nr. 63.”

10. La articolul 168, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) pentru cetățenii străini beneficiari ai protecției internaționale în România — documentul de călătorie emis în baza Convenției de la Geneva din 1951 sau, după caz, documentul de călătorie pentru străinii care au obținut protecție subsidiară;”.

11. **Anexa nr. 18¹ se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.**

12. **După anexa nr. 18¹ se introduce o nouă anexă, anexa nr. 18², având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.**

13. **Anexa nr. 28 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3 la prezenta hotărâre.**

14. **Anexa nr. 63 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 4 la prezenta hotărâre.**

Art. II. — Procedurilor specifice înregistrării nașterilor copiilor ai căror părinți sunt cetățeni străini sau apatrizi, respectiv solicitanți de azil sau beneficiari ai protecției internaționale în România, precum și celor specifice încheierii/înregistrării căsătoriilor în care cel puțin unul dintre viitorii soți face parte din aceste categorii de străini li se aplică dispozițiile în vigoare la momentul depunerii solicitărilor la autoritățile competente.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu
Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan
p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Ion Alin Dan Ignat,
secretar de stat

București, 10 decembrie 2019.
Nr. 913.

Data în fața noastră
Ofițer de stare civilă delegat,
.....
(semnătura)
Nr. din

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 18¹ la metodologie)

DECLARAȚIE

Subsemnatul,, născut la data de în, țara, domiciliat în, str. nr., bl., sc., et., ap., cetățean al statului/apatrid, posesor al pașaportului nr., eliberat de, prin prezenta declar că sunt căsătorit în, la data de, cu numita, (țara)

iar potrivit legii care guvernează efectele generale ale căsătoriei, copilul născut la data de în localitatea, sectorul/județul, de către sus-numita, este fiul/fiica meu/mea și sunt de acord să poarte numele de familie

Data

.....

Semnătura

.....

Subsemnata,, născută la data de în, țara, domiciliată în, str. nr., bl., sc., et., ap., cetățean al statului/apatrid, posesoare a pașaportului nr., eliberat de, prin prezenta declar că sunt căsătorită în, la data de, cu numitul, (țara)

iar potrivit legii care guvernează efectele generale ale căsătoriei, copilul născut la data de în localitatea, sectorul/județul, de către subsemnata, este fiul/fiica meu/mea și sunt de acord să poarte numele de familie

Data

.....

Semnătura

.....

ROMÂNIA
JUDEȚUL

Primăria

Starea Civilă

Nr. din

PROCES-VERBAL

Încheiat astăzi: ziua luna anul ...

Depunerea cererii de declarare a nașterii copilului, născut la data de, în localitatea, sectorul/județul, fiul (fiica) lui și al (a), de către dl (dna), s-a făcut prin intermediul dlui (dnei), cu domiciliul în, interpret și traducător autorizat/interpret autorizat al limbajului mimico-gestual ori al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, autorizat de cu nr. .../....., întrucât declarantul este cetățean străin/apatrid/persoană cu handicap auditiv/surdocecitate.

Ofițer de stare civilă delegat,

.....

L.S.

Interpret,

.....

Declarant,

.....

Document care conține date cu caracter personal protejate potrivit legii!

ROMÂNIA
JUDEȚUL

S.P.C.L.E.P./Primăria.....

Starea Civilă

Nr. din

PROCES-VERBAL

Încheiat astăzi: anul luna ziua

La încheierea căsătoriei dintre dl și dra (dna), luarea consimțământului și aducerea la cunoștință a dispozițiilor din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la drepturile și îndatoririle soților s-au făcut în limba română/prin intermediul dlui (dnei) din, str. nr., interpret și traducător autorizat/interpret autorizat al limbajului mimico-gestual ori al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, autorizat de cu nr., întrucât (soțul/soția) este cetățean străin/persoană cu handicap auditiv sau surdocecitate.

Ofițer de stare civilă,

.....

L.S.

Interpret,

.....

Soțul

Soția

Martor

Martor

Document care conține date cu caracter personal protejate potrivit legii!

ROMÂNIA
JUDEȚUL
Primăria
Starea Civilă
Nr. din

PROCES-VERBAL

Încheiat astăzi: anul luna ziua

La depunerea cererii de divorț prin acordul soților/La luarea declarației privind menținerea cererii de divorț prin acordul soților/La luarea declarației de renunțare la cererea de divorț prin acordul soților, dl și dna, luarea consimțământului și aducerea la cunoștință a dispozițiilor din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la divorțul pe cale administrativă s-au făcut prin intermediul dlui (dnei) din, str. nr., interpret și traducător autorizat/interpret autorizat al limbajului mimico-gestual ori al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, autorizat de cu nr., întrucât (soțul/soția) este cetățean străin/persoană cu handicap auditiv sau surdocecitate.

Ofițer de stare civilă delegat,
.....
L.S.

Interpret,
.....

Soțul
Soția

Document care conține date cu caracter personal protejate potrivit legii!

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Stamule Tănase în funcția
de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

În temeiul art. 22 alin. (5), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Stamule Tănase se numește în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, în domeniul economic.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 16 decembrie 2019.
Nr. 516.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu” și „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu, ce constituie ajutor de stat/de minimis”

Luând în considerare Referatul de aprobare al Administrației Fondului pentru Mediu nr. 2.397/CB din 11.11.2019 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu” și „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu, ce constituie ajutor de stat/de minimis”,

ținând cont de prevederile art. 6 lit. j) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Administrației Fondului pentru Mediu, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (2²) și (4) și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 25 alin. (4) și art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 342 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 20/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere avizul Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 120.472 din 29.08.2019,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu”, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu, ce constituie ajutor de stat/de minimis”, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Deciziile prevăzute la art. 1 și 2 se emit de Administrația Fondului pentru Mediu.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Administrația Fondului pentru Mediu va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet,
secretar de stat

București, 11 decembrie 2019.
Nr. 1.124.

ANEXA Nr. 1

DECIZIE

privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu

Emisă în temeiul prevederilor:

— art. 9 alin. (1) lit. l) art. 11 alin. (2²) și (5) și art. 12 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.124/2019 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu” și „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu, ce constituie ajutor de stat/de minimis”

1. Date de identificare ale finanțatorului

Denumire: Administrația Fondului pentru Mediu
Cod de identificare fiscală: 14715650

Sediul: Splaiul Independenței nr. 294, corp A, sectorul 6, București, cod poștal 060031

2. Date de identificare ale beneficiarului

Nume și prenume/Denumire

CNP/Cod unic de înregistrare

Domiciliu/Sediul social/Sediul profesional

3. Obiectul deciziei, motivele de fapt și de drept care au condus la emiterea deciziei de recuperare

În conformitate cu prevederile
(contract de finanțare/ordin al ministrului autorității publice centrale pentru protecția mediului/hotărâre a Guvernului), a beneficiat de o finanțare nerambursabilă, aprobată prin, în cuantum de, acordată sub formă de, pentru

Având în vedere faptul că beneficiarul se află în următoarea situație de fapt, se constată încălcarea prevederilor

4. **Cuquantumul sumei de restituit**

Cuquantumul sumei ce constituie obligație de plată a beneficiarului este de lei, valoare finanțată, la care se adaugă dobânda¹, în cuantumul de lei, calculată pentru perioada

Valoarea totală de restituit este de lei.

5. **Data comunicării**

Data comunicării reprezintă data la care se efectuează comunicarea Deciziei privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu, după cum urmează:

a) data semnării de primire, dacă se asigură remiterea acesteia beneficiarului/împuțernicului, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

b) data înscrisă de poștă la remiterea „confirmării de primire”, dacă a fost transmisă prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

c) data la care expiră termenul de 15 zile de la data afișării anunțului publicitar, în condițiile art. 47 alin. (5)—(7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

6. **Termene și modalitate de plată**

Conform art. 11 alin. (22) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, sumele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. I) din aceeași ordonanță de urgență se stabilesc prin decizie și se plătesc în funcție de data comunicării deciziei, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1—15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare inclusiv;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16—31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare inclusiv,

în conturile Administrației Fondului pentru Mediu — cod IBAN, pentru suma de, reprezentând debit principal, și cod IBAN, pentru suma

de, reprezentând accesorii, deschise la Trezoreria Sectorului 6 București.

7. **Organul la care se poate depune contestația și termenul de depunere a acesteia**

Beneficiarul a fost înștiințat în vederea audierii la data de, aceasta având loc la sediul finanțatorului la data de

În conformitate cu art. 268 și 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului act administrativ se poate formula contestație, care se depune în termen de 45 de zile de la comunicare la organul emitent, sub sancțiunea decăderii.

8. **Data la care își produce efectele decizia de recuperare și accesoriile apărute după data emiterii deciziei**

Decizia de recuperare își produce efectele de la data comunicării acesteia către beneficiarul finanțării.

De la data emiterii prezentei decizii și până la data recuperării integrale a cuantumulului sumei de restituit se calculează dobânzi potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

De la data termenului de plată prevăzut la pct. 6 și până la data recuperării integrale a cuantumulului sumei de restituit se calculează penalități de întârziere potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

9. **Dispoziții finale**

În conformitate cu art. 11 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, prezentul înscris constituie titlu de creanță și devine executoriu în condițiile legii.

Prezenta decizie, emisă de către Administrația Fondului pentru Mediu la data de, încheiată în exemplare, va fi comunicată către:

— debitorul, în calitate de beneficiar al finanțării (un exemplar în original);

— organele de executare competente (un exemplar în original însoțit de dovada comunicării către debitor).

Conducătorul Administrației Fondului pentru Mediu,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

L.S.

¹ Dobânda a fost calculată de la data la care a fost efectuată plata către beneficiar cu titlu de finanțare și până la data emiterii prezentei decizii, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA Nr. 2

DECIZIE

privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu, ce constituie ajutor de stat/de minimis

Emisă în temeiul prevederilor:

— art. 9 alin. (1) lit. I), art. 11 alin. (22) și (5) și art. 12 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 25 alin. (4), respectiv art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 11 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.124/2019 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu” și „Decizie privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu, ce constituie ajutor de stat/de minimis”

1. Date de identificare ale finanțatorului

Denumire: Administrația Fondului pentru Mediu

Cod de identificare fiscală: 14715650

Sediul: Splaiul Independenței nr. 294, corp A, sectorul 6, București, cod poștal 060031

2. Date de identificare ale beneficiarului

Nume și prenume/Denumire

CNP/Cod unic de înregistrare

Domiciliu/Sediul social/Sediul profesional

3. Obiectul deciziei, motivele de fapt și de drept care au condus la emiterea deciziei de recuperare

În conformitate cu prevederile

(contract de finanțare/ordin al ministrului autorității publice centrale pentru protecția mediului/hotărâre a Guvernului), a beneficiat de o finanțare nerambursabilă, aprobată prin, în cuantum de, acordată sub formă de, pentru

Având în vedere faptul că beneficiarul se află în următoarea situație de fapt, se constată încălcarea prevederilor

4. Cuantumul sumei de restituit

Cuantumul sumei ce constituie obligație de plată a beneficiarului este de lei, valoare finanțată, la care se adaugă dobânda¹, în cuantum de lei, calculată pentru perioada

Valoarea totală de restituit este de lei.

5. Data comunicării

Data comunicării reprezintă data la care se efectuează comunicarea Deciziei privind recuperarea sumelor acordate cu titlu de finanțare din Fondul pentru mediu, ce constituie ajutor de stat/*de minimis*, după cum urmează:

a) data semnării de primire, dacă se asigură remiterea acesteia beneficiarului/împuțernicitului, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

b) data înscrisă de poștă la remiterea „confirmării de primire”, dacă a fost transmisă prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

c) data la care expiră termenul de 15 zile de la data afișării anunțului publicitar, în condițiile art. 47 alin. (5)—(7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

6. Termene și modalitate de plată

Conform art. 11 alin. (22) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, sumele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. I) din aceeași ordonanță de urgență se stabilesc prin decizie și se plătesc în funcție de data comunicării deciziei, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1—15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare inclusiv;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16—31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare inclusiv,

în conturile Administrației Fondului pentru Mediu — cod IBAN, pentru suma de, reprezentând debit principal, și cod IBAN, pentru suma de, reprezentând accesorii, deschise la Trezoreria Sectorului 6 București.

7. Organul la care se poate depune contestația și termenul de depunere a acesteia

Beneficiarul a fost înștiințat în vederea audierii la data de, aceasta având loc la sediul finanțatorului la data de

În conformitate cu art. 268 și 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului act administrativ se poate formula contestație, care se depune în termen de 45 de zile de la comunicare la organul emitent, sub sancțiunea decăderii.

8. Data la care își produce efectele decizia de recuperare și accesoriile apărute după data emiterii deciziei

Decizia de recuperare își produce efectele de la data comunicării acesteia către beneficiarul finanțării.

De la data emiterii prezentei decizii și până la data recuperării integrale a cuantumului sumei de restituit se calculează dobânzi potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

De la data termenului de plată prevăzut la pct. 6 și până la data recuperării integrale a cuantumului sumei de restituit se calculează penalități de întârziere potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

9. Dispoziții finale

În conformitate cu art. 11 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, prezentul înscris constituie titlu de creanță și devine executoriu în condițiile legii.

În conformitate cu art. 25 alin. (4), respectiv art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, prezentul înscris este titlu executoriu.

Prezenta decizie, emisă la data de, încheiată în exemplare, va fi comunicată către:

— debitorul, în calitate de beneficiar al ajutorului de stat/*de minimis* acordat, astfel cum este menționat la pct. 3 (un exemplar în original);

— organele de executare competente (un exemplar în original însoțit de dovada comunicării către debitor);

— Consiliul Concurenței (un exemplar în original, în termen de 5 zile de la aprobare).

Conducătorul Administrației Fondului pentru Mediu,

(numele, prenumele și semnătura)

L.S.

¹ Dobânda a fost calculată de la data la care a fost efectuată plata către beneficiar cu titlu de finanțare și până la data emiterii prezentei decizii, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 55**din 11 noiembrie 2019**

Dosar nr. 1.675/1/2019

Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile — președintele completului
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Petronela Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept învestit cu soluționarea Dosarului nr. 1.675/1/2019 este constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă, raportat la art. XIX din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Eugenia Voicheci, președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 4.975/100/2011/a24, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse practica judiciară identificată și punctele de vedere teoretice ale instanțelor naționale, precum și raportul întocmit de judecătorul-raportor. Se mai referă asupra faptului că raportul a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind depus de către intimata-debitoare prin administratorul judiciar un punct de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

Doamna judecător Eugenia Voicheci, președintele completului, constată că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra admisibilității sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă a dispus, prin Încheierea din data de 27 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.975/100/2011/a24, sesizarea din oficiu a Înaltei Curți de

Casație și Justiție în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept: „1. *dacă măsurile de executare silită individuală în cadrul procedurii colective a insolvenței vizează și cauzele asupra cărora s-a deschis procedura în condițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare;*

2. *dacă în această procedură de executare silită individuală este posibilă poprirea contului unic de insolvență;*

3. *dacă măsurile de executare silită individuală, ce sunt demarate de către titularii creanțelor curente care îndeplinesc condițiile prevăzute de dispozițiile legale, revin în sarcina judecătorului-sindic spre soluționare.”*

II. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-au invocat chestiunile de drept

2. La data de 4 martie 2019, societatea debitoare a luat cunoștință de faptul că prin Adresa nr. xxxx/2019 creditoarea Agenția Națională de Administrare Fiscală a dispus înființarea popririi asupra contului unic al debitoarei, indisponibilizarea sumelor existente, precum și cele viitoare în lei sau valută, rezultate din relațiile contractuale existente sau viitoare, în vederea stingerii obligațiilor fiscale/bugetare în cuantum de 3.544.920 lei.

3. Organul fiscal a procedat la înființarea popririi fără a respecta dispozițiile art. 230 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură fiscală*), prevalându-se de dispozițiile art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018*).

4. Măsura indisponibilizării contului unic al debitoarei a fost contestată de administratorul judiciar al acesteia, invocându-se mai multe motive de nelegalitate a măsurii adoptate de către creditorul fiscal. Astfel, s-a susținut pe de o parte că procedura aplicată de către creditorul fiscal nu respectă prevederile Codului de procedură fiscală referitoare la instituirea măsurii de executare silită, iar pe de altă parte că executarea silită individuală nu este permisă într-o procedură colectivă și că prevederile art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 nu sunt aplicabile cauzei pendinte.

5. Prin Sentința civilă nr. 406 din 20 martie 2019 a Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. 4.975/100/2011/a24, judecătorul-sindic al societății debitoare a apreciat că revine în competența acestuia soluționarea contestației formulate, a admis în parte cererea, a dispus anularea Adresei de înființare a popririi nr. xxxx/4.03.2019 asupra conturilor bancare ale debitoarei pentru suma de 3.544.920 lei și suspendarea tuturor măsurilor de executare silită emise în dosarul execuțional, respingând Cererea privind anularea titlului executoriu nr. xxxxx/12.02.2019 emis de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș.

6. Judecătorul-sindic a reținut, în esență, că prevederile art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și

completările ulterioare (*Legea nr. 85/2014*), nu sunt aplicabile în cauză, întrucât vizează o procedură de insolvență care se derulează în condițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 85/2006*), iar prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018 nu sunt aplicabile procedurilor care se derulează sub regimul acestei legi. De asemenea s-a arătat că executarea silită individuală prin poprire nu are suport legal în dispozițiile Legii nr. 85/2006, astfel că desființarea acestora este justificată, câtă vreme continuarea urmăririlor silite individuale înseamnă blocarea activității curente a debitoarei, care ar determina imposibilitatea realizării planului de reorganizare.

7. Prin recursul declarat în cauză, recurenta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș a solicitat modificarea soluției judecătorului-sindic în sensul respingerii cererii de suspendare a măsurii popririi instituite și menținerea măsurilor de executare silită individuală realizată prin poprire.

8. În esență, s-a susținut că măsura judecătorului-sindic este nelegală întrucât nesocotește prevederile art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, care permit atât executarea silită individuală în procedura insolvenței, cât și aplicarea acestor modificări pe seama debitorilor care derulează o procedură de insolvență în temeiul Legii nr. 85/2006.

III. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

9. Prin Încheierea din data de 27 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.975/100/2011/a24, Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă a apreciat că sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, arătând următoarele:

10. Sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile a fost formulată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul curții de apel, iar instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție judecă această cauză în ultimă instanță, fiind legal investită cu soluționarea recursului, potrivit dispozițiilor art. 8 din *Legea nr. 85/2006*.

11. Instanța de trimitere a arătat că de lămurirea chestiunii de drept invocate pe calea sesizării depinde soluționarea pricinii pe fond, în contextul în care obiectul judecății îl reprezintă contestația formulată de debitoarea aflată în insolvență împotriva măsurilor de executare silită individuale, prin poprire, realizate într-o procedură colectivă de unul dintre creditori.

12. Elementul de noutate este conferit de faptul că problema de drept dedusă judecății nu a mai făcut obiectul unei analize și al unei dezlegări jurisprudențiale consecutive, neputându-se vorbi despre cristalizarea unei practici judiciare în această privință; de altfel, din perspectiva expunerii elementului de noutate, instanța de sesizare a apreciat că acesta corespunde jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (de exemplu, Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 24 februarie 2017).

13. S-a mai subliniat faptul că, în prezenta sesizare, chestiunea care presupune o dezlegare din partea instanței supreme vizează competența, modalitatea de aplicare, dar și admisibilitatea unor măsuri (executări silite individuale în cadrul unei proceduri colective de insolvență) care au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, act normativ care a intrat în vigoare la data de 2 octombrie 2018.

14. De asemenea s-a arătat că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia prin decizii în casație sau prin recurs în interesul legii și nici pe calea unei alte hotărâri prealabile, așa cum rezultă din consultarea site-ului instanței supreme.

IV. Punctul de vedere al titularului sesizării cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

15. Opinia completului de judecată al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă cu privire la chestiunile de drept ce fac obiectul sesizării este următoarea:

16. Referitor la prima chestiune s-a arătat că demersul judiciar al administratorului judiciar al societății debitoare vizează suspendarea măsurii popririi instituite de către creditorul bugetar în temeiul art. 143 alin. (1) din *Legea nr. 85/2014*.

17. Instanța de trimitere apreciază că, în speță, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018 nu sunt aplicabile pentru următoarele considerente:

(i) art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 stabilește că sunt supuse modificării și completării în baza acestei ordonanțe de urgență prevederile Legii nr. 85/2014: „*Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...)*”;

(ii) nicăieri în cuprinsul ordonanței de urgență nu se face trimitere la *Legea nr. 85/2006* și nici nu există norme tranzitorii;

(iii) art. IX alin. (1) din același act normativ face trimitere, când se referă la efectul retroactiv, doar la „*termenele*”, iar nu la „*prevederile*” care ar permite eventual o analiză din perspectiva dreptului de a cere executarea silită individuală și în procedurile supuse Legii nr. 85/2006: „*Termenele prevăzute la art. 75 alin. (3) și art. 143 alin. (1) și (3), precum și prevederile art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență*”.

18. Se poate observa că norma de la art. IX alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 este în sine o excepție, de strictă interpretare, de la principiul neretroactivității legii. Art. 15 alin. (2) din Constituția României arată că legea dispune numai pentru viitor, în timp ce art. 24 și 25 din Codul de procedură civilă reiterează principiul conform căruia procesele începute sunt guvernate de legea existentă la momentul începerii lor.

19. S-a concluzionat, astfel, că executarea silită individuală reglementată în condițiile art. 143 alin. (1) din *Legea nr. 85/2014*, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, este permisă doar în procesele de insolvență inițiate începând cu data de 2 octombrie 2018 (calculate de la data înregistrării cererii de deschidere a procedurii).

20. În ceea ce privește cea de-a doua chestiune, instanța de sesizare a apreciat că executările silite la care legiuitorul se referă în art. 143 alin. (1) din *Legea nr. 85/2014*, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, nu pot interveni decât în perioada de reorganizare, excluse fiind perioada de observație și falimentul, deoarece art. 143 alin. (1) din *Legea nr. 85/2014* este situat în secțiunea a 6-a „Reorganizarea”, subsecțiunea §2 „Perioada de reorganizare”.

21. Se poate observa că executarea silită individuală permisă de text vizează creanțele curente, iar regula privind tratamentul creanțelor curente este instituită de art. 75 alin. (4) din *Legea*

nr. 85/2014, text care a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, în sensul că: „*Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile ce a fost recunoscută de către administratorul judiciar ori cu privire la care acesta a omis să se pronunțe în termen de 10 zile de la depunerea cererii de plată sau recunoscută de judecătorul-sindic potrivit alin. (3), în cazul în care cuantumul creanței depășește valoarea-prag, poate solicita pe parcursul duratei perioadei de observație deschiderea procedurii de faliment al debitorului dacă aceste creanțe nu sunt achitate în termen de 60 de zile de la data luării măsurii administratorului judiciar de admitere sau omitere a pronunțării asupra cererii de plată ori a hotărârii instanței de judecată. Prevederile art. 143 alin. (2) și (3) se vor aplica în mod corespunzător.*”

22. Cu toate că textul a fost modificat substanțial, legiuitorul a făcut trimitere doar la prevederile alin. (2) și (3) din art. 143, deși dreptul de a obține executarea individuală este menționat la alin. (1) al aceluiași articol. S-a considerat că excluderea nu este întâmplătoare. Astfel, dacă s-ar permite demararea executărilor individuale în perioada de observație, șansa de reorganizare ar fi în mod evident compromisă, întrucât s-ar trece la executarea bunurilor vandabile ale debitorului fără a se ține seama de importanța acestora în realizarea planului de reorganizare. Apoi, opțiunea limitării executării silită doar la intervalul temporal care debutează după confirmarea planului de reorganizare poate fi justificată, pe de o parte, de imperativul acordării celei de-a doua șanse, reglementat de art. 4 pct. 2 din Legea nr. 85/2014, cunoscută fiind și apropiata intrare în vigoare a Directivei privind cadrele de restructurare preventivă, a doua șansă și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei 2012/30/UE, iar, pe de altă parte, de scopul procedurii, astfel cum este el menționat în art. 2 din Legea nr. 85/2014.

23. Instanța de trimitere a apreciat că, în raport cu prevederile art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, trebuie stabilit dacă: (i) pot fi executate silit oricare dintre bunurile debitorului insolvent, în condițiile dreptului comun sau (ii) executarea este supusă unor limitări determinate de legea specială a insolvenței.

24. Legiuitorul a stabilit, prin art. 143 alin. (1) fraza finală din Legea nr. 85/2014, că „*se poate începe executarea silită*”.

25. Legea nr. 85/2014 nu cuprinde dispoziții exprese care să stabilească reguli privind executarea bunurilor în procedură, însă normele Codului de procedură civilă sunt aplicabile în măsura compatibilității acestora și, de asemenea, pot fi desprinse din aplicarea principiilor insolvenței prevăzute la art. 4 din lege: *maximizarea gradului de valorificare a activelor și de recuperare a creanțelor* (pct. 1); *acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă și efectivă a afacerii, fie prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței, fie prin procedura de reorganizare judiciară* (pct. 2); *asigurarea unui grad ridicat de transparență și previzibilitate în procedură* (pct. 5); *recunoașterea drepturilor existente ale creditorilor și respectarea ordinii de prioritate a creanțelor, având la bază un set de reguli clar determinate și uniform aplicabile* (pct. 6); *valorificarea în timp util și într-o manieră cât mai eficientă a activelor* (pct. 11).

26. Așa fiind, din coroborarea dispozițiilor legale amintite, s-a apreciat că pot fi supuse unei executări silită (i) doar bunuri libere de sarcini, nu și cele asupra cărora există constituită o cauză de preferință, întrucât altminteri drepturile creditorilor ar fi nesocotite (iar art. 4 pct. 6 încălcat), (ii) apoi doar bunurile care nu sunt necesare desfășurării activității curente pot fi vizate de normele amintite, iar executarea acestora nu ar împiedica reorganizarea debitorului, asigurându-i acordarea unei șanse de redresare eficientă (art. 4 pct. 1, 2 și 11), întrucât bunurile necesare activității curente, dar și cele utile reorganizării

debitorului fac parte din planul de reorganizare care, confirmat fiind, este titlu executoriu ce nu mai poate fi nesocotit.

27. Cât privește contul unic de insolvență, s-a apreciat că trebuie ținut seama de prevederile art. 163 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora „*Contul de insolvență deschis în condițiile art. 39 alin. (2) nu va putea fi în niciun mod indisponibilizat prin nicio măsură de natură penală, civilă sau administrativă dispusă de organele de cercetare penală, de organele administrative sau de instanțele judecătorești*”.

28. Prin urmare, măsurile de executare silită individuală realizate în condițiile art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, pot viza doar bunuri libere de sarcini, precum și bunurile care nu sunt necesare desfășurării activității curente, excluse fiind alte bunuri, dar și contul unic.

29. Cât privește cea de-a treia chestiune, s-a arătat că, potrivit art. 45 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, „*Atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului judiciar și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Atribuțiile manageriale aparțin administratorului judiciar ori lichidatorului judiciar sau, în mod excepțional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea. Deciziile manageriale ale administratorului judiciar, lichidatorului judiciar sau debitorului care și-a păstrat dreptul de administrare pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditorii, prin organele acestora*”.

30. Instanța de trimitere a apreciat că ori de câte ori măsurile de executare individuală ale deținătorilor de creanțe curente, care pot proceda la executare silită individuală în condițiile art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, vizează bunurile debitoarei care nu pot fi supuse unei astfel de executări, ne aflăm în prezența unei acțiuni care se desfășoară în procedura de insolvență a debitorului. Aceste acțiuni pot fi contestate de către participanții la procedură în condițiile Legii nr. 85/2014, acțiuni care se subsumează sintagmei „*procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței*” care revin, în temeiul art. 45 alin. (2) din lege, în competența judecătorului-sindic.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

31. Recurenta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș nu și-a exprimat poziția procesuală cu privire la oportunitatea declanșării procedurii hotărârii prealabile.

32. Administratorul judiciar al debitoarei, prin poziția procesuală exprimată în fața instanței de trimitere, s-a opus sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea problemei de drept, apreciind că nu este necesară pronunțarea unei astfel de hotărâri, întrucât este evident că în speță nu sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018, câtă vreme procedura de insolvență a debitoarei a fost deschisă sub imperiul Legii nr. 85/2006. De asemenea, poprirea contului unic nu este posibilă, întrucât acesta are o afecțiune specială, iar judecătorul-sindic este cel în competența căruia revine soluționarea cererilor referitoare la debitoarea în insolvență.

33. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, administratorul judiciar al intimatului-debitoare a depus un punct de vedere prin care a arătat următoarele:

34. Executarea silită individuală reglementată prin art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, este aplicabilă doar procedurilor de insolvență deschise după data de 2 octombrie 2018, iar măsurile de executare silită individuală în cadrul procedurii colective a insolvenței declanșate în baza

acestui temei legal vizează doar cauzele asupra cărora s-a deschis procedura în condițiile Legii nr. 85/2014.

35. Nimeni nu poate urmări individual niciun bun din patrimoniul care devine unic și nicio sumă din contul unic, iar distribuțiile se fac numai în conformitate cu regulile impuse neechivoc de art. 159 și 161 din Legea nr. 85/2014. Executarea silită individuală declanșată concomitent cu procedura de insolvență nu va putea avea ca obiect contul unic.

36. Prin urmare, în procedura insolvenței, care este tot o procedură execuțională, contul unic (contul de distribuție), în care se regăsesc și sumele rezultate din valorificarea bunurilor din averea debitoarei, nu poate face obiectul unei popri.

37. Referitor la ultima chestiune, s-a arătat că, în cazul contestației la executare individuală, este evident că ne aflăm în situația unui litigiu ce derivă, la origine, din procedura insolvenței, din moment ce chiar temeiul juridic constă în dispozițiile art. 163 alin. (3) din Legea nr. 85/2014.

38. Pe cale de consecință, s-a opinat în sensul competenței judecătorului-sindic, dat fiind că, fără existența stării de insolvență, acest litigiu cu privire la executarea silită individuală în privința contului unic nu ar putea exista.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

Din datele comunicate de instanțele naționale la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție au rezultat următoarele aspecte:

39. Cu privire la prima întrebare din sesizare, practica judiciară este unitară, în același sens fiind și opiniile teoretice exprimate de colectivele de judecători (cu o singură excepție, Tribunalul Bihor — Secția a II-a civilă).

Astfel, la nivelul Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, Curții de Apel București — secțiile a V-a și a VI-a civile, la Tribunalul București — Secția a VII-a civilă, Tribunalul Teleorman, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Neamț, Tribunalul Bacău, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Caraș-Severin (majoritar), Curtea de Apel Suceava și tribunalele din circumscripția sa teritorială, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, Tribunalul Vaslui, Curtea de Apel Pitești și tribunalele din circumscripția sa teritorială, Curtea de Apel Brașov — Secția civilă, Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Galați, Tribunalul Galați — Secția a II-a civilă, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Dolj — Secția a II-a civilă, Tribunalul Gorj — Secția a II-a civilă s-a apreciat că măsurile de executare silită individuală în cadrul procedurii colective a insolvenței nu vizează și cauzele asupra cărora s-a deschis procedura în condițiile Legii nr. 85/2006.

40. Referitor la cea de-a doua întrebare din sesizare, practica judiciară este unitară, în același sens fiind și opiniile teoretice exprimate de colectivele de judecători (cu o singură excepție, Tribunalul Dolj — Secția a II-a civilă).

Astfel, Tribunalul Prahova, Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă, Tribunalul București — Secția a VII-a civilă, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Neamț, Tribunalul Bacău, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Caraș-Severin, Curtea de Apel Suceava și tribunalele din circumscripția sa teritorială, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, Tribunalul Vaslui, Tribunalul Iași, Curtea de Apel Pitești și tribunalele din circumscripția sa teritorială, Curtea de Apel Brașov — Secția civilă, Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Bihor — Secția a II-a civilă, Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Galați, Tribunalul Galați — Secția a II-a civilă, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Mehedinți —

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Gorj — Secția a II-a civilă au apreciat că în această procedură de executare silită individuală nu este posibilă poprirea contului unic de insolvență.

41. În ceea ce privește cea de-a treia întrebare din sesizare, se constată că atât practica judiciară, cât și opiniile exprimate la nivel teoretic sunt divergente, existând două puncte de vedere diferite.

Într-o opinie, împărtășită de Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă, Tribunalul București — Secția a VII-a civilă, Tribunalul Ilfov, Tribunalul Bacău, Curtea de Apel Timișoara, minoritar, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sălaj, Curtea de Apel Pitești și tribunalele din circumscripția sa teritorială, Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Bihor — Secția a II-a civilă, Tribunalul Galați — Secția a II-a civilă, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, Tribunalul Dolj — Secția a II-a civilă, Tribunalul Gorj — Secția a II-a civilă s-a apreciat că măsurile de executare silită individuală ce sunt demarate de către titularii creanțelor curente care îndeplinesc condițiile prevăzute de dispozițiile legale nu revin în sarcina judecătorului-sindic spre soluționare, deoarece judecătoria, ca instanță de drept comun, este competentă să soluționeze contestațiile la executare.

Într-o altă opinie, regăsită la Tribunalul Ialomița, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Neamț, Curtea de Apel Timișoara, majoritar, Tribunalul Caraș-Severin, Curtea de Apel Suceava și tribunalele din circumscripția sa teritorială, Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, Tribunalul Iași, Tribunalul Vaslui, Curtea de Apel Brașov — Secția civilă, Curtea de Apel Galați — Secția a II-a civilă, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal s-a apreciat că soluționarea unor astfel de acțiuni aferente procedurii de insolvență revine în competența judecătorului-sindic.

42. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară — Serviciul judiciar civil, prin Adresa nr. 1.515/C/2163/III-5/2019 din 19 iulie 2019, a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

43. Nu a fost identificată jurisprudență relevantă a Curții Constituționale cu privire la chestiunile de drept ce fac obiectul prezentei sesizări.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

44. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile nu îndeplinește condițiile de admisibilitate din perspectiva aplicării legii în timp.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

45. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

46. Prealabil analizei îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, se reține că în litigiul care a ocazionat formularea întrebării prealabile nu este aplicabil mecanismul prevăzut de art. 519—521 din Codul de procedură civilă, din perspectiva acțiunii legii în timp.

47. Actualul Cod de procedură civilă, care a intrat în vigoare la data de 15 februarie 2013, conține norme tranzitorii cu caracter general, menite să reglementeze orice succesiune

viitoare de norme de procedură civilă, ivită după intrarea sa în vigoare (art. 24 și următoarele din Codul de procedură civilă). Aceste articole nu sunt menite să reglementeze conflictele de legi rezultate din intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă.

48. Pentru aceasta s-a adoptat Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 76/2012*), care prevede cu titlu general prin art. 3 alin. (1) că dispozițiile noului cod „se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”.

49. Această din urmă normă reglementează legea aplicabilă proceselor și executărilor silite în curs la data intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, iar nu dispozițiile tranzitorii din cuprinsul acestuia, care au un câmp de acțiune temporală ulterior.

50. Cu toate acestea, interpretarea și aplicarea corectă a dispozițiilor art. 3 și următoarele din Legea nr. 76/2012 trebuie să pornească de la principiul diferit instituit în materia dreptului intertemporal de art. 24 din Codul de procedură civilă, în conformitate cu care „Dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare”.

51. Scopul acestei norme generale de drept tranzitorii, reluată în cuprinsul art. 3 din Legea nr. 76/2012, normă special edictată pentru conflictele de legi rezultate din intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, este acela de a fixa legea aplicabilă întregii proceduri, în funcție de data începerii procesului.

52. Raportat la aceste dispoziții legale de drept intertemporal, mecanismul hotărârii prealabile prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă, ca instituție nouă de unificare a practicii judiciare, se aplică doar proceselor începute după intrarea în vigoare a actualului Cod de procedură civilă.

53. Potrivit informațiilor furnizate de instanța de trimitere, contestația formulată de debitorul aflat în insolvență împotriva executării silite prin poprire, în temeiul prevederilor art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, a fost soluționată de judecătorul-sindic în procedura insolvenței.

54. Instanța de trimitere este investită cu soluționarea recursului împotriva hotărârii pronunțate de judecătorul-sindic în soluționarea contestației la executare, în condițiile art. 8 din Legea nr. 85/2006, în forma în vigoare la data formulării cererii de deschidere a procedurii insolvenței, anterior modificărilor aduse prin art. 59 pct. 2 din Legea nr. 76/2012.

55. Deschiderea procedurii generale a insolvenței, în litigiul în care este invocată chestiunea de drept, s-a dispus la data de 6 mai 2011, în temeiul dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 85/2006.

56. Dispozițiile Legii nr. 85/2006 se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă, Codului civil, Codului comercial și ale Regulamentului (CE) nr. 1.346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, așa cum rezultă din prevederile art. 149 din lege, cuprinse în capitolul VI denumit „Dispoziții tranzitorii și finale”.

57. Așadar, atât introducerea cererii de deschidere a procedurii insolvenței, cât și pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii se plasează, temporal, sub incidența Codului de procedură civilă de la 1865.

58. Se reține, astfel, că derularea procedurii insolvenței în temeiul Legii nr. 85/2006, în litigiul pendinte, se completează în

măsura compatibilității cu prevederile Codului de procedură civilă de la 1865.

59. Abrogarea Legii nr. 85/2006, la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/2014, nu are nicio consecință asupra proceselor începute înainte de intrarea în vigoare a acestei legi. În aplicarea principiului supraviețuirii legii vechi, prin dispozițiile cuprinse în reglementarea art. 343 din Legea nr. 85/2014 s-a prevăzut că „Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date”.

60. Ca urmare, din perspectiva dreptului intertemporal și a intenției legiuitorului de a permite stabilirea certă a legii aplicabile întregii faze a procesului civil (în cazul analizat, întregii proceduri de insolvență), cererile formulate în legătură cu derularea procedurii insolvenței și aferente acestei proceduri trebuie supuse aceleiași legi care a guvernat deschiderea procedurii insolvenței.

61. Așa fiind, soluția aplicării legii vechi trebuie generalizată pentru toate cererile formulate în cadrul procedurii de insolvență, chiar dacă în legătură cu aceste cereri se constituie un dosar asociat nou, după intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă actual.

62. Noțiunea de dosar asociat a fost reglementată inițial prin Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 octombrie 2005, astfel cum a fost modificat și completat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.049/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 7 octombrie 2014, prin art. 114²¹ alin. (4) și (5), potrivit cărora „(4) Orice cerere contencioasă în urma căreia se pronunță o hotărâre intermediară în legătură cu un dosar de insolvență existent se înregistrează ca dosar asociat chiar de la depunerea ei și se repartizează manual aceluiași judecător-sindic. (5) Dosarul de fond, în procedurile privind insolvența, este constituit din dosarul de bază și, dacă este cazul, din dosare asociate [...]”.

63. În prezent, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 28 decembrie 2015, s-a aprobat un nou regulament de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care prevede prin art. 142 alin. (2) că „Dosarul de fond, în procedurile privind insolvența, este constituit din dosarul de bază și, dacă este cazul, din dosare asociate. [...]”.

64. Așadar, pornind de la această dispoziție din regulamentul de ordine interioară al instanțelor se poate reține, pe cale de interpretare logică și gramaticală, că dosarele asociate sunt parte componentă a dosarului de fond.

65. Dosarul de fond este constituit, în litigiul pendinte, prin efectul înregistrării cererii de deschidere a procedurii insolvenței, anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă.

66. Potrivit regulii instituite de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012, se constată că procesul care a ocazionat formularea întrebării prealabile este guvernat de Codul de procedură civilă de la 1865, ceea ce face inaplicabil mecanismul de unificare a practicii judiciare referitor la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

67. Pentru aceste considerente, reținând incidența dispozițiilor Codului de procedură civilă de la 1865, se constată că sesizarea întemeiată pe dispozițiile art. 519 și următoarele din actualul Cod de procedură civilă este inadmisibilă din perspectiva aplicării legii în timp.

68. Pe cale de consecință, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 4.975/100/2011/a24, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„1. dacă măsurile de executare silită individuală în cadrul procedurii colective a insolvenței vizează și cauzele asupra cărora s-a deschis procedura în condițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare;
2. dacă în această procedură de executare silită individuală este posibilă poprirea contului unic de insolvență;
3. dacă măsurile de executare silită individuală, ce sunt demarate de către titularii creanțelor curente care îndeplinesc condițiile prevăzute de dispozițiile legale, revin în sarcina judecătorului-sindic spre soluționare.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 11 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE SECȚIEI A II-A CIVILE
judecător **EUGENIA VOICHECI**

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

